

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 332

ngày 11 tháng 11 năm 2001

Tờ báo hàng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tham Dâm

*Đổ nợ tham dâm gieo nghiệp chướng
Cần khôn phân giải lý vô thường
Từ bi tận độ đường chung tiến
Dẹp bỏ tham dâm tự xét tường*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 09/09/01 đến 15/09/01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) *Tinh tâm phát triển bằng cách nào?*
- 2) *Thành tâm tu luyện và thật tâm phục vụ như loại có hữu ích gì không?*
- 3) *Qui thiên là qui cách nào?*
- 4) *Ở đời này có luật như quả hay không?*
- 5) *Trung tâm sinh lực của cần khôn vũ trụ bị tấn công tại sao?*
- 6) *Sự vận hành không thông tại sao?*
- 7) *Thành tâm thiện chí có giúp ích gì không?*

<p>1) Atlantic city, 09-09-2001 8 : 45 AM <i>Hỏi : Tình tâm phát triển bằng cách nào?</i> Đáp : Thừa tình thương phát triển bằng kỷ niệm tốt của quá khứ</p> <p>Kệ : <i>Quý thương xây dựng lúc sơ giao Đạo đức dựng xây tự bước vào Thanh tịnh chính mình duyên tái ngộ Đường tu xây dựng gợi tâm giao</i></p>	<p>2) Atlantic city, 10-09-2001 7 : 40 AM <i>Hỏi : Thành tâm tu luyện và thật tâm phục vụ nhưn loại có hữu ích gì không?</i> Đáp : Thừa thành tâm tu luyện và thật tâm phục vụ nhưn loại rất hữu ích cho chung</p> <p>Kệ : <i>Tâm thành thực hiện giải nguy cơ Cảm thức nhưn gian từ giấc giờ Trí độ chơn hành trong giải cứu Lui về thanh tịnh hiểu thiên cơ</i></p>
<p>3) Atlantic city, 11-09-2001 9 : 00 AM <i>Hỏi : Qui thiên là qui cách nào?</i> Đáp : Thừa cố gắng dày công tu tiến sẽ được xuất lên cõi thanh nhẹ phù hợp với nguyên lý của Trời Đất</p> <p>Kệ : <i>Dày công tu luyện sẽ nên công Hội nhập thiên giới tự chuyển vòng Đời đạo song toàn qui một mối Biết mình giúp họ giữ một lòng</i></p>	<p>4) Atlantic city, 12-09-2001 8 : 55 AM <i>Hỏi : Ở đời này có luật nhưn quả hay không?</i> Đáp : Thừa ở đời này có luật nhân quả, tâm làm thân chịu là vậy</p> <p>Kệ : <i>Tâm thân bất ổn tâm giao động Thế thái nhưn tình lại ước mong Giải thoát có Trời qui định luật Tâm làm thân chịu phải tham tòng</i></p>
<p>5) Atlantic city, 13-09-2001 9 : 10 AM <i>Hỏi : Trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ bị tấn công tại sao?</i> Đáp : Thừa trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ bị tấn công cũng tại vì hành giả quá tham, điển năng bắt buộc phải hạ giảm</p> <p>Kệ : <i>Rước trược vào trong tự hại mình Hương thanh không có hành trình trược Tham lam bất chấp đường tu tiến Khó khổ gia tăng hại chính mình</i></p>	<p>6) Atlantic city, 14-09-2001 9 : 55 AM <i>Hỏi : Sự vận hành không thông tại sao?</i> Đáp : Thừa sự vận hành không thông vì tâm hướng ngoại quá nhiều tạo sự vọng động ở bên trong khó thực hành và giải tỏa</p> <p>Kệ : <i>Động loạn bên trong khó thực hành Tâm không đạt được trí không thanh Duyên lành không có không thanh nhẹ Trí tuệ bất minh khó thực hành</i></p>
<p>7) Atlantic city, 15-09-2001 6 : 55 AM <i>Hỏi : Thành tâm thiện chí có giúp ích gì không?</i> Đáp : Thừa thành tâm thiện chí sẽ đạt được mục đích</p> <p>Kệ : <i>Thành tâm dũng chí sẽ đến nơi Cương quyết Trời ban trí thành thời Tiến tới không ngừng Trời sẽ độ Thực hành đi tới tự tiến vô</i></p>	

THƯ TỪ LAI VẮNG

B P, ngày 7/8/2000

Thưa Thầy,

Trước hết con kính thăm Thầy và Bà Tám được nhiều sức khỏe, cứu khổ ban vui trên con đường đạo pháp.

Về phần con có nhiều thắc mắc, xin Thầy giúp đỡ cho con biết mà tu sửa tiến hóa hơn trên con đường hành pháp. Trên ba chục năm mà còn ngu quá Thầy ơi, phải nhờ Thầy giải đáp cho con.

1) Trước hết con Soi Hồn, con thấy trước trán con có một cục xanh tròn vo như trứng cóc, có khi ở giữa có vòng đen, có khi thấy chiếu như kim tuyến đủ màu, có khi sáng tròn vo như mặt trời, có khi màu vàng bạc. Ba chục năm mà thấy như vậy hoài, mỗi ngày. Xin Thầy giải đáp.

2) Phần PLTC, con hít vô đầy bụng thì cơ thể chuyển động cả người, quên hết tất cả. Nếu để tay thử trên đầu, cách một gang, thì hơi nóng từ đầu lên làm nóng bàn tay. Bạn đạo hỏi điển là gì, con chứng minh cho thấy tại chỗ : Con làm PLTC cơ thể chạy rần rần, tất cả lỗ chân lông nổi lên cục cục cùng mình hết. Con nghĩ thở là mất. Con không muốn thì thôi. Cái đó có phải chứng minh luồng điển vận hành trong cơ thể mà con điều khiển được phải không, xin Thầy minh giải.

3) Còn về Thiên Định thì lúc nào con cũng khóc, vì nhận thấy cảnh đời toàn là khổ không, thương đời thì phải khóc, biết nói gì hơn. Thầy ơi, đó là cảm nhận của con hằng ngày

4) Con lâu lâu nghe lỗ tai kêu bên ngoài nghe o o o, lần lần rồi mất. Nhiều khi con tập trung niệm Phật, tập trung luồng điển lên đầu thì có một sức hút vô cùng ê ả cả đầu. Xin Thầy minh giải.

5) Con thí nghiệm ăn chay coi cơ thể ra sao, thì con thấy tiến bộ lắm, nhưng mà khổ thay Thầy ơi, con lại gần mọi người thì hôi thúi của người bay ra làm con chịu không nổi và luôn cả gia đình lẫn xã hội. Nên con bỏ ăn chay, ăn mặn lại thì trở lại bình thường. Thưa Thầy, con nên ăn chay hay ăn mặn. Thầy cho con biết để đường tu hành của con tiến bộ hơn.

Thành thật cảm ơn Thầy Con viết hơi nhiều mà chưa thỏa lòng con, nhưng con không dám làm phiền Thầy. Con mong đợi ngày đêm thơ hồi âm của Thầy

Con của Thầy,

TVMH

A C, ngày 26/10/2000

MH,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 7/8/2000 được biết con đã tu Vô Vi 30 năm nay, điển chơn tâm hội tụ làm thơ phân tách đủ điều thực hư, tức là bắt đầu bước vào điển giới phân minh đủ điều qui không thanh nhẹ. Sự dày công của con sẽ đạt được kết quả tốt, đại nguyện của con sẽ có giá trị. Nếu con tiếp tục tu tiến, dừng mãnh hành pháp, nội tâm của con đã và đang pháp triển. Cần dụng chạm và thức tâm hành pháp. Mục đích của Vô Vi là giúp người hội tụ điển quang tiến về chiều hướng thanh tịnh mà tự tu. Thức hòa đồng sẽ mở rộng, càng ngày càng hiểu chính mình nhiều hơn, ai ai cũng có nghiệp lực nhiều kiếp. Cần phải niệm Phật và tu giải thì mới yên.

Pháp Luân Thường Chuyển đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu sẽ giải tất cả nghiệp tâm từ nhiều kiếp. Cuối cùng sẽ trở về Không thì mới an nhiên tự tại, chuyên tu sẽ có pháp lực mạnh mẽ, lúc ấy mới dần thân cứu đời, tâm từ bi sẽ được mở rộng độ tha tại trần, dần thân học hỏi và tận độ quần sanh. Luồng điển phát triển từ trung tâm bộ đầu hiệp khí cùng Trời Đất thì sẽ có luồng hơi nóng xuất phát từ trung tâm bộ đầu. Nên thành tâm hành tiếp sẽ tiếp xúc được với bên ngoài.

Luồng điển của Đấng Toàn Năng luôn luôn hỗ trợ sự tiến hóa phần hồn của con. Luồng điển hội nhập với thanh quang thì trí mở tâm vui, thấy rõ cảnh đời là tạm. Cần tu để tiến hóa tới vô cùng. Điển rút mạnh thì bộ đầu sẽ ê, tâm lúc nào cũng an định.

Con đang đi trên đường điển giới phân minh đời và đạo. Muốn tu tiến tốt thì chuyện ngoài tai phải bỏ ngoài tai, tiếp tục Pháp Luân đều đặn thì sẽ hiệp khí cùng Trời Đất mà tu.

Chúc con vui tiến trong thanh tịnh.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng- Vĩ Kiên*

TB : Hình của con mắt sáng mặt tươi đúng đường phát triển. Trường chay diệt dục là có cơ hội xây dựng tâm từ bi và giải nghiệp. Mạch nhâm đốc tương thông có thể ngửi được mùi hôi thúi của người đối diện. Người tu Vô Vi bén nhạy và thanh nhẹ là vậy, tránh được trược khí là tâm thân sẽ được yên ổn hơn.

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Để tưởng niệm ngày Liễu Đạo năm thứ 34 của Đức Ông Tư (cụ Đỗ Thuần Hậu liễu đạo ngày 11 tháng 10 năm Đinh Mùi). Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ sẽ tổ chức lễ tưởng niệm tại Thiền Viện Vĩ Kiên vào ngày Chủ Nhật 25 tháng 11 năm 2001 vào lúc 10 giờ sáng.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ xin trân trọng kính mời toàn thể quý bạn đạo đến tham dự đông đảo. Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc Thiền Viện Vĩ Kiên điện thoại (909) 338-6691.

Hội AHVV Hoa Kỳ

BẠN ĐẠO VIẾT

THAY LỜI TRẦN TÌNH CỦA MỘT HÀNH GIẢ

Kính thưa thầy,

Hôm nay sau thời công phu thiền định, con quỳ luôn tại đây để ăn năn hối cải, con thấy không thể nằm xuống được vì lỗi lầm của mình, càng nằm càng u mê thêm trừ khi con nằm để pháp luân chiếu mình. Con quỳ thật lâu, cơ thể mỗi mê đau đớn nhưng con vẫn chưa vừa ý, con tự phạt con. Con đang khóc vì thấy mình trì trệ, còn quá nhiều lỗi lầm. Con muốn bày giải, nhưng với ai, nên con ghi lại đây lòng cảm xúc của con kính dâng lên thầy, mong thầy chia sẻ và cũng là lời nhắc nhở cho chính con.

Thưa Thầy kính yêu,

Con đã từng rơi lụy với Cha, khóc với Thầy, cảm kích trước tình chư huynh tử đạo hữu, nhưng về nhà con tu sửa chẳng được bao nhiêu. Thân kinh con còn yếu quá nên con vẫn còn tham sân dấy dấy, còn quá nhiều thói hư tật xấu, con chưa tự chủ được con, nên con vẫn còn cãi lẩy, nóng nảy háo thắng, trịch thượng, ham ăn, ham uống, ham hút, ham dục, ham tiền, ham danh lợi ... ham đủ thứ tức Thích – Đủ – Thứ.

Đạo cũng ham mà đời cũng ham, nên rốt cuộc con vẫn dậm chân đứng đây bơ vơ cô độc, bạn bè của con, huynh đệ của con đã tiến hết rồi, nên giọt nước mắt con rơi cũng cô đơn và hoang vắng như sa mạc. Bao nhiêu lần nghe lời dạy của Thầy trong băng cassette, lại được thêm sự nhắc nhở của anh em, con cương quyết noi gương Thầy để bỏ thuốc, chừa rượu. Vì Thầy đã dạy : khi tu Thầy bỏ được rồi thì “một điếu thuốc không hút, một giọt rượu không uống”. Vậy mà bao nhiêu lần con bội tín với con, đối gạt Trời Phật, tội nặng biết bao ! Con cầm điếu thuốc và hút hồi nào con không hay, khi nhớ lại thì thuốc đã gần tàn, mới chợt hiểu rằng cuộc đời con cũng sắp lụn tàn như điếu thuốc ! Bạn bè mời thuốc, con cầm lấy hồi nào không biết : con bị ru ngủ bởi tâm thần lung lạc. Rượu cũng vậy. Con không đủ tự chủ trước lời mời uống rượu của những người khác nên con đã sa ngã.

Chỉ có điếu thuốc, giọt rượu mà con không giữ được thì làm sao muốn trở nên những vị thiện lành. Con thấy rõ những người con kính yêu thờ phượng đâu có ai hút thuốc uống rượu. Con giận con, giận mình yếu hèn bội tín với Trời Phật. Con tự nghĩ giữa bạn bè và Trời Phật cùng sự tiến hóa của chính mình, mình nên vị nể ai ? Chắc hẳn là Trời Phật . Mình không nên vì bạn bè và phạm ngã trong ta mà bội tín với mình, với Trời Phật được, thà mịch lòng bạn bè còn hơn mịch lòng bề trên. Thành ra con thấy được : chơi với bạn, nếu mình ảnh hưởng kéo họ đi lên được thì tốt, còn không thì đừng để những người chưa tu vì vô minh họ lại trì ngược mình trở xuống.

Con chấp nhận bạn bè cảm râm thử thách xỉa soi, nhưng con biết rằng sau đó họ nể nang con vì họ chưa làm được chuyện con làm, rốt cuộc con là tấm gương soi để cho họ thấy bộ mặt lem luốc mệt nhọc sống sượng khi họ cứ lao vào truy lục. Lúc đó là cơ hội tốt để cứu cả hai : con và bạn con.

Về chay lạc cũng vậy. Bản thân Thầy khi tu Thầy ăn chay đến khi mở huệ, Ông Tư mới khuyên Thầy ăn mặn để độ vật, nhưng giờ này Thầy vẫn ăn chay để làm gương độ người. Nhưng năm xưa Thầy dạy tu có nói : chay mặn tùy duyên là Thầy nương tay chút xíu để độ người buổi sơ cơ. Còn giờ đây cơ cứu khổ đã đến, Thầy kêu gọi mọi người phải ăn chay trong cuộn băng “Từ Bi là Sức Mạnh” và Thầy đã giải lý “ăn hiền ở lành” thế nào để khuyên người ăn chay. Ăn chay là ăn hiền, còn ăn mặn là ăn ác. Miệng mình còn nhai xương nghiền thịt là ăn ác. Từ lâu con cũng hiểu lý đó. Con cũng được học qua lời giảng của Cha về chay mặn. Con cũng phát tâm ăn chay trường. Nhưng rồi phạm tâm phạm ngã dấy lên với bao nhiêu lý luận bao che để mình ăn mặn trở lại. Thậm chí hơn nữa khi ăn mặn rồi lại còn bào chữa cho hành động của mình là không chấp chay mặn, chay mặn tùy duyên, lý của Thầy dạy trên hai mươi năm về trước. Người ta bào chữa hoài lỗi lầm của mình, đến khi xuống địa ngục cũng vẫn còn bào chữa.

Thưa Thầy kính yêu,

Giờ đây không biết duyên may nào, hay nhờ hồng ân bên trên mà khi con gặp miếng thịt gà đưa lên miệng con nhìn thấy từng thớ thịt, từng lỗ chun lông sao giống thịt con quá, mặc dầu thịt đã kho nấu chín có mùi vị, vậy mà dưới mắt con miếng thịt hình như vẫn còn nguyên vẹn máu tươi của sự sống, bất giác con rùng mình và phát nôn mửa.

Kính lạy Đức Mẹ Từ Bi Quan Thế Âm. Từ lâu con thờ kính Mẹ, bức ảnh từ bi của Ngài vẫn còn trên trang thờ mà dưới này con ăn thịt cá, Mẹ đã rơi lụy với bao bữa ăn của con mà con nào biết ! Ngay trong ăn uống con đã thiếu từ bi thì làm sao có thể cho mình là người tu cho được. Hôm nay trong niềm xúc động vô ngần, con kính xin Đức Mẹ Từ Bi Quan Thế Âm chứng tâm và hỗ trợ nghị lực cho con ăn chay dễ dàng để con tu cho kịp ngày giờ .

Con kính xin Đức Thầy tôn nghiêm chứng tâm cho con, khi hiểu ra ăn chay là con thể hiện Tiểu từ bi, mà nếu Tiểu từ bi con chưa trọn thì làm sao con có thể đạt Đại từ bi ? Khi ăn chay rồi con mới thấy rõ : “ăn chay là thể hiện nếp sống văn minh tâm linh hiện đại” và thấm thía hơn câu nói : “Nhìn y phục biết tư cách ; nhìn cách ăn uống mà biết được trình độ tiến hóa của tâm linh”. Hôm nay con đã hối lỗi vì khi trước con ăn chay không nổi, con trở đũa rồi chống chế việc sa ngã của mình lại còn “động viên” cho người khác cùng ăn mặn với mình, tội biết bao nhiêu ?! Phải chi con dám nhận việc ăn mặn của mình là trì trệ, ai ăn chay được thì quý, còn mình ăn chưa được nhưng sẽ cố gắng để mình cũng ăn chay thì tội sẽ nhẹ hơn. Kính bề trên tha lỗi vì tội ngu muội của con !

Đến việc làm ăn sinh lợi cũng vậy, bao nhiêu lý thuyết cho cảnh đời là giả, của cải – tiền bạc – danh lợi và ngay cả bản thân này cũng phải có lúc bỏ đi. Vậy mà con cứ lao nhanh vào cuộc sống để giành giật hơn thua, miệng con nói tu mà tâm trần lại không bỏ được. Khi tom góp về cho nhiều thì con lại nảy sinh những thói hư khác : hút thuốc nhiều hơn – thuốc có cán mà ! Rượu vô chai, khăn miệng mà cứ uống cứ hút cho ra vẻ phong lưu sành sỏi, phải biết lỗi đời hưởng thụ, vì thế mà con lại tằn tịu gian dú nọ kia, dối gạt vợ con, lừa đảo Thánh Thần Nhưng con hiểu : con không giấu được mình tức là không giấu được Thượng Đế, nên dù khoát bên ngoài bộ mặt đạo mạo nhưng bên trong tâm hồn con đang bị tàn phá vì yếu hèn nhu nhược. Con đã tự hủy hoại, tự giết chết mình mà cứ tưởng là thượng lưu phong thái trong nếp sống ấy.

Con cho những người không biết hưởng thụ như con là khờ dại nghèo hèn, nhưng nào ngờ con đã bôi bát cả Đức Thích Ca, Chúa Jésus và nhiều vị thiện lành khác. Đức Thích Ca đã hưởng thụ nhiều hơn con vạn lần, mà Ngài đành bỏ hết để đi ăn xin (trì bình khát thực). Ngài đi ăn xin không phải vì đói nghèo của cải vật chất , mà để giáo hóa tâm trần đừng có tự cao tự phụ, bởi giờ không còn là một thái tử quyền uy mà chỉ là một kẻ ăn xin, cho lục căn lục trần không tác loạn. Ngài dạy Ngài mà cảm hóa chúng sinh, Ngài đã độ người vì đại hạnh từ bi.

Ấy cũng như Thầy, Thầy cũng đã từng làm hành khát, con đã khóc sụt mướt với Thầy và Thầy đã đánh thức tâm con với hình ảnh, tấm lòng và với bốn câu thơ :

Tình thương ai xẻ cho ai,
Chiều lòn thế tục Đất Trời cảm thông.
Lê chân khắp cõi trần hồng,
Độ người mê muội thoát vòng trầm luân.

Và con đã cảm ứng bốn câu :

Phật lệ rơi dài khắp bốn phương,
Ai thương ai rõ biết đâu lương !
Thức lòng đây đó tùy hành giả,
Mỗi mắt trông chờ một chữ thương.

Tệ hại hơn nữa là con đã bỏ pháp. Như đã thú nhận ở trên, con hành pháp với tinh thần chiếu lệ , thiếu ham mê cùng sự quyết tâm thì làm sao đủ lực lượng thanh điển để chống chọi với khối trược đang lộng hành cám dỗ, nên con không thấy kết quả bao nhiêu, rồi phàm ngã dấy lên với bao nhiêu câu hỏi nghi ngờ khiến con đánh mất niềm tin – một thứ vũ khí sắc bén nhất để bảo vệ cho đà tiến tâm linh hiện hữu.

Đúng là con “tu hành thì ít mà lỗi lầm thì nhiều”, cứ tiến một bước lại lùi ba bước, vậy mà con đòi ấn chứng trong khi con sống một cuộc sống loạn động, đánh mất tam bửu và quá nhiều trược tánh. Bài học sửa tâm tánh con chưa thuộc mà vội đòi ấn chứng về tâm linh thì cũng không khác nào cấp trung học con chưa qua mà muốn vào đại học sao được ? Con đã rời xa chư huynh đệ tử muội cùng đạo hữu, con đã bỏ Thầy, con đã bỏ Cha hay đúng hơn là con đã bỏ chính mình, con đã quên mình là ai nên mới thê thảm như vậy. Khi bỏ pháp con cũng phải có lý do biện hộ cho hành động của mình :

*“Vị dẫu tình bạn muốn thôi
Bậu gieo tiếng dữ cho rồi bậu ra”
Bậu ra bậu phải xa Cha
Bậu bỏ mẹ già thổn thức chờ con.*

Thế là bao nhiêu lời giảng huấn của Cha, bao nhiêu năm giáo hóa của Thầy qua hàng ngàn cuốn băng, con đã cho cho dòng đời nước cuốn trôi xuôi.

Con lại đi nghe theo sự ảo diệu rử rê khác, hành theo pháp khác, họ la lô um sùm giành đạo chứ không có hành đạo thế mà con cũng nghe theo. Trình độ tâm tiến hôm nay là lo **hành đạo** chứ không có **giành đạo**, trớ trêu nhất là cho đạo khác với mình là tà mà không hiểu được tà – chính do tâm. Thử hỏi có đường hướng pháp môn tôn giáo nào dạy con người đi ăn trộm, lừa đảo bất chính không ? Mọi tôn giáo đều hướng tới sự thiện lành thì làm sao cho là tà được, mà chỉ có mình tà tâm, sái quấy rồi đi bôi băt nọ kia làm cho giữa các chi phái, tôn giáo bất hòa, thiếu tình thương. Rõ ràng cá nhân ấy bất chính và tội nặng không phương cứu ! Con chạy theo xu hướng này, hay chi phái kia, nghe đồn ai hay con cũng chạy đến để nhờ đỡ, bạn bè họ gọi con là “tu chạy”. Rốt cuộc ai cũng hay chỉ có mình là dở , và hiểu như Thầy dạy là không ai giúp được mình ngoài mình, mình phải tẩy rửa sửa sai may ra mới cứu mình được, vì trình độ không mua không bán. Bề trên có dạy : “Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai” mà con không pháp luân thường chuyển thì huệ tâm không khai. Ngồi thiền là làm việc, soi hồn, pháp luân là làm việc cực động mới đi đến thanh tịnh được.

Hiểu được phần nào giá trị của pháp con mới quỳ gối nơi đây. Đường lối của chúng ta là đi tới trọn lành và minh triết chứ không phải chạy đôn chạy đáo mà không biết mình về đâu. Rốt cuộc ngồi đàng hoàng vậy đó mà trong lòng móng vọng bão tố phong ba. Sau bao năm **tu chạy**, giờ đây con đã thấy rõ mình phải trở về với mình, về với chính mình để khai triển khả năng sẵn có của chính con người mình mới là thực chất. Vì thế con khẩn thiết kêu gọi con, kêu gọi vạn linh trong

con phải ráng tu nhiều hơn nữa, chừa bỏ những thói hư tật xấu, cho giá trị nhân tính tăng cao hầu tăng kịp với đà tiến triển nhân loại. Bên ngoài mọi vật chất đều từng giờ biến động xáo trộn mà chúng ta không lo gắng tu để tăng cao giá trị thanh điển của mình thì e rằng chúng ta sẽ bị đào thải. Vì Cha đã dạy :

*“Sắp được yên, phải đảo điên
Chắc gì con được phước duyên sống còn”*

Trân trọng kính dâng lễ Đức Thầy.

THIÊN NGHI

THƠ

<p>Ta là Thượng Đế. . . Ta là Thượng đế của Ta Hồn mê tạm cảnh mà xa chân trời Lang thang dưới thế lâu rồi Trần gian si chấp dối hoài danh xưng Khi xuống chó , lúc thành ông Làm cha , làm mẹ , làm chồng , làm con Làm muông thú , làm cỏ non Làm cơn gió cuốn mây tan lưng trời Làm trăng sao , làm núi đồi Biển ,sông ,thực cảnh , nhắc người Lý Chân Ta là Thượng Đế Từ . . . Tâm Vì yêu nên phải hóa sanh . . . Bàu trời ! Rải ban thanh khí trong ngoài Nguyên linh nhắc nhớ , lòng trời thiết tha ! Ta là Thượng Đế của Ta Sáng TỬ. . . TÂM nội sáng ra . . . Bụi trần !!! Gương trong trắng , tỏ đài KHÔNG Ứng vô sở trụ , vi trần nhiễm sao ??? Hồn ơi ! Biết tội dường bao ? Từ vô lượng kiếp Tình nào cũng Thâm Đêm nay đêm TỊNH . . . BÌNH sinh ! Nhành dương pháp thủy Phương trình giải . . . AI ? Mi thanh mục tú liên đài Bản lai , diện mục , thương ai nụ cười Thật trong hay đầy Mộng ngoài Mà nghe phảng phát hương mùi TỬ. . . NHÂN ! Dẫu rằng : THÂN THẬT . . . Chẳng THÂN Dinh , hư , tiêu , trưởng , Thâm tình trước thôi ! Cần khôn chẳng tỏ được lời Hồn Thơ sống động tâm Người . . . Cần Khôn Vân Sơn (Troyes Ở France)</p>	<p>Huyền thiên . . . Huyền thiên trời thật là đen Em tô chi nữa cho huyền tóc tơ Vẫn là chân diện nàng thơ Màu thời gian ấy đại khờ chiêm bao Sáng sao , sao sáng. . . Trên đầu ! Nụ cười em bỗng trắng màu thời gian Dẫu còn cách biển xa non Lời vàng xưa vẫn chứa chan nghĩa tình Luôn KIM , se CHỈ , công trình Tơ se : CHỈ , QUÁN , hương Minh duyên Ta Ba ngàn thế giới ta bà Nụ cười tâm thức chẳng xa đạo đời Huyền thiên trời ấy ngời cười HOÀNG KIM THẮT động , rạng ngời nhớ thương Em tô chi nữa Huyền Thiên Màu thời gian vẫn chính chuyên Đạo Đờng Vân Sơn (Troyes , France)</p>
---	---

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho ông Đoàn Bụng là chú của bạn đạo Đoàn Thị Mộng Nguyệt (Virginia) chết ở VN được 66 tuổi.

Xin cảm tạ quý đạo hữu

=